

حقیقت در دنیای مجازی

گردآوری: شاد. دات. کام

www.tebyan.net

فیبروم، بیماری شایع در خانم‌ها

فیبروئید رحمی یا همان فیبروم رحمی یک تومور خوش خیم است که از سلول‌های غیرطبیعی در دیواره عضلانی رحم تشکیل شده است، یعنی به صورت توده‌ای است که در اندازه‌های مختلف ایجاد می‌شود. این توده‌ها در ۲۰ تا ۲۵ درصد موارد در سنین باروری یعنی سنین قبل از یائسگی دیده می‌شوند.

بر حسب مکان آن در رحم، سه نوع اصلی فیبروئید وجود دارد:

۱- نوع زیر سروزی آن روی سطح خارجی رحم

ظاهر می‌شود.

۲- نوع داخل دیواره‌ای آن به دیواره رحم محدود است.

۳- نوع زیرمخاطی هم در سطح داخلی رحم پدیدار می‌شود.

فراموش نکنید که فیبروئیدها به ندرت گردن رحم را درگیر می‌کنند.

■ رشد تومور فیبروئید

رشد این تومور توسط هورمون استروژن و پروژسترون تحریک می‌شود و بعد از سن یائسگی

بزرگ است رشد جنین ممکن است به خطر بیفتد زیرا خون بیشتری به سوی فیبروئید جریان می‌یابد و کمتر به جفت می‌رسد.

از دیگر عوارض این بیماری این است که امکان دارد فیبروئید پس از جراحی دوباره عود کند و سرطانی شدن فیبروئید در کمتر از نیم درصد موارد رخ می‌دهد که معمولاً با رشد سریع تومور خود را نشان می‌دهد. البته اگر قبل از یائسگی جراحی ضرورت نداشته باشد، معمولاً این تومورها پس از یائسگی بدون درمان کوچک می‌شوند. در صورتی که جراحی ضرورت داشته باشد بیمار بستری می‌شود. فیبروئیدها در صورتی نیاز به جراحی دارند که خونریزی بیش از اندازه باشد، یا ایجاد علائمی کند که در حامله شدن یا حاملگی فرد اختلال به وجود آورد، و یا در صورت سرطانی شدن یا اندازه بزرگ فیبروئیدها.

■ راه‌های تشخیص بیماری و درمان

از آن جایی که این بیماری در بعضی افراد بدون درد است، ممکن است با یک معاینه سالانه توسط پزشک تشخیص داده شود. فیبروئید با معاینه شکم قابل لمس می‌باشد و با انجام سونوگرافی، تشخیص کامل می‌شود.

درمان بر حسب علائم و نیز نتایج اقدامات تشخیصی مختص هر بیمار، انجام خواهد شد و در مواردی که علائم خفیف هستند و اندازه فیبروئید کوچک است، امکان دارد نیازی به درمان وجود نداشته باشد و توصیه شود که بیمار پس از ۶ تا ۱۲ ماه مجدداً برای معاینه مراجعه کند و تحت نظر

چون میزان این هورمون‌ها پایین می‌آید، در نتیجه این تومور کوچک می‌شود. این بیماری در خانم‌های سیاه‌پوست، دو برابر شایع‌تر از خانم‌های سفیدپوست است، ولی هنوز علت قطعی آن مشخص نشده است. خوشبختانه علی‌رغم درصد بالای ابتلا، این تومور یک تومور خوش‌خیم محسوب می‌شود.

■ علائم شایع تومورهای خوش‌خیم رحم

این بیماری معمولاً بدون علامت است، ولی به طور کلی علائم بالینی این بیماری عبارت است از: خونریزی‌های حجیم و طولانی قاعدگی، کاهش فواصل بین قاعدگی‌ها، احساس فشار روی مثانه درد و فشار لگنی، مقاربت دردناک یا خونریزی پس از مقاربت.

در ضمن، از عوارض این بیماری می‌توان کم‌خونی همراه با ضعف و خستگی و رنگ‌پریدگی را بیان کرد.

راه خاصی برای پیشگیری از این بیماری وجود ندارد، اما اجتناب از مصرف هورمون‌های زنانه ممکن است رشد فیبروئیدها را کمتر کند.

■ عوارض احتمالی

عوارضی که در زمان بارداری می‌تواند رخ دهد عبارت است از:

■ سقط خود به خودی (معمولاً در نوع زیرمخاطی فیبروئید)

■ زایمان زودرس (معمولاً در فیبروئیدهای بزرگ)

■ امکان جدا شدن جفت وقتی که جفت روی فیبروئید قرار گرفته باشد (در مواردی که فیبروئید

هم‌چنین برای کم‌خونی ناشی از خونریزی مکمل آهن داده می‌شود. داروی هورمونی محرک گنادوتروپین باعث بروز یائسگی مصنوعی و سریع شده، به طوری که خونریزی متوقف و اندازه فیبروید کوچک می‌شود. البته، این نوع دارو نباید بیش از شش ماه مورد استفاده قرار گیرد. هم‌چنین باید توجه کرد که برای مبتلایان به فیبروم رحمی محدودیت فعالیتی خاصی توصیه نمی‌شود، مگر آن که برای درمان آن‌ها از روش‌های جراحی باز یا لاپاراسکوپی استفاده شده باشد که در این صورت باید مدتی از فعالیت شدید پرهیز شود تا وضعیت عمومی بیمار به حال اول بازگردد.

دکتر شهناز قاسمیان دستجردی

۱۴ نکته درباره فیبروم رحمی

فیبروم یا فیبرویدهای رحمی به توده‌های غیرسرطانی و خوش‌خیم که در ناحیه رحم رشد می‌کنند، اطلاق می‌شود. بسیاری از زنان دارای فیبروم‌های رحمی می‌باشند. این فیبروم‌ها می‌توانند در جاهای مختلف رحم رشد کنند و اندازه آن‌ها معمولاً متفاوت می‌باشد. برخی اوقات این فیبروم‌ها باعث درد و ناراحتی فرد می‌شوند، اما به طور معمول خطرناک نیستند و زندگی فرد را تهدید نمی‌کنند. تشخیص زودهنگام فیبروم‌های رحمی بسیار مهم است و گام مهمی در جلوگیری از برداشتن رحم (هیستروکتومی) در آینده خواهد بود.

پزشک باشد. ولی در بعضی از موارد ممکن است توصیه به جراحی شود که انواع روش‌های مختلف جراحی وجود دارد. اگر جراحی محدود باشد و فقط بخواهند فیبروم را بردارند، با یک برش کوچک زیر ناف و با دستگاہی که داخل شکم می‌رود، عمل انجام می‌شود.

در عمل لاپاراسکوپی شکم باز می‌شود و عمل وسیع‌تر است. چند روش جراحی نیز برای فیبروم رحمی وجود دارد:

۱ - برداشت بافت فیبرویدی و گذاشتن بخش‌های سالم رحم که به آن میومکتومی می‌گویند.

۲ - بردن رگ‌های خون‌رسان به بافت فیبریدی باعث فروکش کردن رشد آن‌ها می‌شود.

۳ - برداشت رحم (هیستروکتومی) که تنها راه اطمینان بخش برای درمان فیبروم رحمی است.

■ روش درمان

استروژن موجود در قرص‌های ضدبارداری با دوز کم چندان خطر مهمی ندارند، اما استروژن با دوز زیاد ممکن است باعث بزرگ شدن فیبرویدها شود. بنابراین، اگر مصرف قرص ضدبارداری مضر بود باید به فکر استفاده از سایر روش‌های جلوگیری از بارداری افتاد.

امکان دارد برای به حداقل رساندن خونریزی رحمی مصرف پروژستین‌ها توصیه شود. برای تخفیف درد هم استفاده از داروهای ضدالتهاب غیراسترویدی توصیه می‌شود.

■ شناسایی فیبرویدهای رحمی

تاکنون علت قطعی ایجاد فیبروم‌های رحمی در خانم‌ها پیدا نشده است، بنابراین با در نظر گرفتن راه‌های زیر می‌توانید وجود و یا عدم وجود فیبرویدهای رحمی را در خودتان مشخص کنید. باید بررسی کنید که آیا علایم فیبرویدهای رحمی در شما وجود دارد و یا نه. شایع‌ترین علایم فیبرویدهای رحمی شامل موارد زیر می‌باشد:

- خونریزی‌های غیر طبیعی و زیاد در عادت ماهانه
 - درد و فشار در ناحیه لگن
 - طولانی بودن خونریزی‌های ماهانه
 - خونریزی بین دوره‌های قاعدگی
 - بزرگ شدن شکم
 - کمردرد
 - پا درد
 - درد در حین رابطه جنسی با همسر
- این گفته اشتباه است که همه افرادی که دارای فیبروم‌های رحمی هستند، نمی‌توانند حامله شوند. اگر تحت نظر پزشک باشید، احتمال حاملگی در شما افزایش می‌یابد.
- اگر علایم ذکر شده را دارید، باید فوراً به پزشک متخصص زنان مراجعه کنید و وضعیت خود را بگویید.
- متخصص زنان آزمایش‌های لازم را جهت اثبات قطعی فیبروید رحمی تجویز می‌کند. برای این منظور لازم است که معاینات ناحیه لگن توسط پزشک انجام گیرد. همچنین داخل رحم شما بررسی و معاینه می‌شود.

برای بررسی بیشتر سونوگرافی انجام می‌گیرد تا تعداد و اندازه و محل فیبرویدهای رحمی مشخص شود.

هم‌چنین ممکن است بنا بر صلاح‌دید پزشک متخصص، آزمایش‌هایی نظیر سی تی اسکن و ام آر آی نیز انجام گیرد تا از وجود فیبرویدهای رحمی مطمئن شوید. آزمایش خون و ادرار نیز در صورت لزوم تجویز می‌شود.

متخصص زنان پس از بررسی تمام آزمایش‌های لازم و در صورت قطعی شدن فیبرویدهای رحمی راه‌های درمانی لازم را به بیمار ارایه می‌دهد.

■ توصیه‌ها

اگر فیبروید رحمی در شما تشخیص داده شد به توصیه‌های زیر عمل کنید:

- ۱- نباید خودتان را سرزنش کنید، بلکه باید بدانید که هنوز علت قطعی ایجاد فیبرویدهای رحمی معلوم نیست، اما راه‌های درمانی برای آن وجود دارد.
- ۲- اگر دچار هر گونه درد شدید و مداوم شدید حتماً با پزشک خود در میان بگذارید.
- ۳- افرادی که دچار فیبروم‌های رحمی می‌شوند معمولاً خونریزی‌های قاعدگی نامنظم دارند و در بین پرיוدهای خود، خونریزی می‌کنند. بنابراین توصیه می‌شود که حتماً وسایل لازم مانند نوار بهداشتی را همیشه همراه خودشان داشته باشند تا در صورت نیاز، دچار سردرگمی نشوند.
- ۴- اگر فردی هستید که به فیبروم‌های رحمی

مبتلا هستید و می‌خواهید برای باردار شدن اقدام کنید، حتما در نظر داشته باشید که ممکن است مدتی طول بکشد تا حاملگی رخ دهد. این گفته اشتباه است که همه افرادی که دارای فیبروم‌های رحمی هستند، نمی‌توانند حامله شوند. اگر تحت نظر پزشک باشید، احتمال حاملگی در شما افزایش می‌یابد.

آمارها نشان می‌دهد که بسیاری از افرادی که فیبروم‌های رحمی داشتند، توانستند باردار شوند و بارداری موفق‌تری هم داشته‌اند.

۵- معاینات دوره‌ای را فراموش نکنید. به این دسته از افراد توصیه می‌شود که هر سه تا شش ماه یک بار به پزشک متخصص زنان مراجعه کنند. این پیگیری‌ها به این دلیل انجام می‌شود تا معلوم شود که آیا فیبروم بزرگ شده یا نه و یا این که آیا فیبروم جدیدی به وجود آمده است یا نه.

اگر فیبروم رحمی دارید، از مصرف قرص‌های ضدبارداری که حاوی مقادیر زیادی هورمون استروژن هستند، جدا خودداری کنید

۶- ممکن است احساس پری مثانه و دفع ادرار کنید و مدام به سرویس بهداشتی بروید، زیرا ممکن است فیبروم بزرگ شده و به مثانه فشار وارد کند و شما احساس پری مثانه کنید.

۷- فیبروم‌های رحمی به دلیل ایجاد خونریزی و یا ایجاد درد در حین مقاربت جنسی، ممکن است تغییراتی را در رابطه جنسی شما با همسران ایجاد کنند. بنابراین، حتما از پزشک خود در این خصوص

راه کارهای لازم را جویا شوید.

۸- بسیاری از فیبروم‌های رحمی نیاز به عمل جراحی ندارند. تخمین زده می‌شود که حدود ۲۰ درصد از زنان زیر سن ۵۰ سال، به فیبروم رحمی مبتلا هستند که بیشتر آن‌ها بدون نیاز به جراحی زندگی سالمی دارند و می‌توانند باردار شوند.

۹- در صورت مشاهده هر گونه تغییر در وضعیت جسمی خود حتما به پزشک مراجعه کنید.

۱۰- افراد مبتلا به فیبروم رحمی به دلیل خونریزی زیاد قاعدگی، آهن زیادی از دست می‌دهند. بنابراین، رژیم غذایی آن‌ها باید سرشار از آهن باشد و در صورت صلاح دید پزشک از قرص آهن استفاده کنند.

۱۱- از مصرف قرص‌های ضدبارداری که حاوی مقادیر زیادی هورمون استروژن هستند جدا خودداری کنید.

۱۲- اگر وجود فیبروم در شما اثبات شد، برای تایید غیر سرطانی بودن آن، آزمایش‌های لازمی را که پزشک تجویز می‌کند، انجام دهید.

۱۳- اگر فیبروم رحمی به سرعت رشد کند و بزرگ شود، حتما باید بررسی‌های بیشتری را در خصوص سرطانی بودن آن انجام داد.

۱۴- اگر فیبروم در مکانی از رحم قرار گرفته باشد که مانع از بارداری شما شود، می‌توان بسته به شرایط و صلاح دید پزشک، آن را با روش‌های دارویی یا جراحی برداشت.

زهرة لطیفی، بخش سلامت تبیان